

FIRA PÅSKEN MED OSS

digitalt, hemma eller i kyrkan

Hej!

Det är konstiga och oroliga tider som vi lever i! Mycket händer i världen som vi inte förstår, som oroar oss, som gör oss rädda.

Bara för några veckor sedan hade nog ingen av oss kunna tänka sig denna situation som har uppstått nu!

Inget är som det brukar vara och ändå händer det mycket. I kyrkan har vi fått gå ifrån våra vanliga gudstjänster, evenemang och verksamheter till att tänka helt annorlunda.

Vår biskop Sören skrev i ett brev till oss kyrkoherdar så här: "Vi närmar oss påsk, en tid som påminner oss om att livet besegrar döden och gör det om och om igen. Och Gud har inte gett oss en uppgivenhetens och rädslans ande, utan det goda omdömet ande. Det är kanske detta som är påskens budskap 2020? "Ty Gud har inte gett oss en fruktans ande, utan kraftens, kärlekens och det goda omdömet ande." (2 Tim 1:7, min översättning)."

Vi befinner oss i vårt samhälle, vår kyrka och personligen i en djup sorg och rädsla som påminner mycket om långfredagens och dödens budskap. Men vår Gud är en Gud som älskar livet och som vill ge oss hopp och mod i allt tråkigt och jobbigt som händer just nu.

Vi går in i påsktiden. Tiden som berättar för oss att Guds kärlek till oss är större än dödens makt. Vår Gud och vårt hopp är starkare än det som utmanar oss idag!

Vi saknar umgänget med våra nära och kära, våra vänner och bekanta. Ja, till och med den sura grannen lite längre bort kan vi sakna nu för tiden. Och i detta ligger det ett hopp om liv. Ett hopp om att det blir annorlunda igen. Och jag hoppas och önskar att vi då minnas denna längtan efter varandra och att vi visar detta för varandra: jag saknade dig och nu är du här igen! Vad glad jag blev!

Detta brev får alla ni som är över 70 år och kyrkotillhöriga i Kils pastorat. Några av våra medarbetare har börjat ringa runt till er för att höra hur ni har det. Några av er har då bett om hjälp med att handla och det har vi försökt att lösa. Det skulle ha kommit direktiv om hur vi ska hantera detta i samarbete med Kils kommun men tyvärr har denna information inte kommit än och därför har vi inte gått ut med mer information till er. Men vi jobbar för att hitta hanterbara lösningar!

Vi firar gudstjänster (men inga mässor) där vi håller oss till folkhälsomyndighetens rekommendationer samt att vi uppmuntrar er till att inte komma. Det känns mycket svårt att skriva så här men tyvärr är det ju så som situationen just nu ser ut (och den kan ju redan har förvärrats när ni får detta brev). Vi får som samlas i våra gudstjänster får just nu fira för er som behöver sitta hemma.

Vi sammanlyser våra gudstjänster till en som sänds direkt via Facebook. Om du har Facebook så gå gärna in vid ordinarie gudstjänsttid på Facebook-sidan *Svenska kyrkan i Kil* och följ gudstjänsten. I våra andra kyrkor firar vi en andakt med möjlighet till ljusständning. Vill eller kan du inte vara med så kan du ju vara med hemifrån när du

hör kyrkklockorna ringa (och just för påsktiden hittar du lite inspiration i detta brev)!
Du är alltid välkommen in i våra kyrkor för att tända ett ljus och be en bön!

Har du blivit bjuden på ett dop, en vigsel eller en begravning så är ju rekommendationen att inte delta. Vi kommer framöver att bjuda in till olika temagudstjänster för att gemensamt fira dopbarnen eller tänka på de som vi inte kunde ta avsked ifrån.

Vi präster och diakoner finns tillgängliga via telefon och mail. Detta för att vi vill finnas för er och samtidigt minska risken att sprida sjukdomar eller att själva bli sjuka. Kontaktuppgifter hittar du på sista bladet.

Kyrkan behövs i denna situation men våra traditionella vägar att finnas till funkar inte och är begränsade av Folkhälsomyndighetens rekommendationer. Vi försöker anpassa oss och hitta nya vägar att vara närvarande för församlingarna i Kils pastorat. Vi håller till exempel kontakt med barn och unga via sociala medier, tipspromenader och andra aktiviteter där man inte behöver samlas. Kanske blir det några små konserter ute i samhället. Vi ringer och samtalar. Och du är alltid välkommen att höra av dig till oss!

Påskens hopp må vara en tröst för oss i denna tid! Och vårt hopp är att det kommer ett liv efter pandemin. Då kommer vi finnas här med öppna kyrkor och gudstjänster där vi möts igen!

Och då kan vi på påskdagen med varandra, fast långt ifrån varandra, instämma i påskens hälsning:

Kristus är uppstånden!

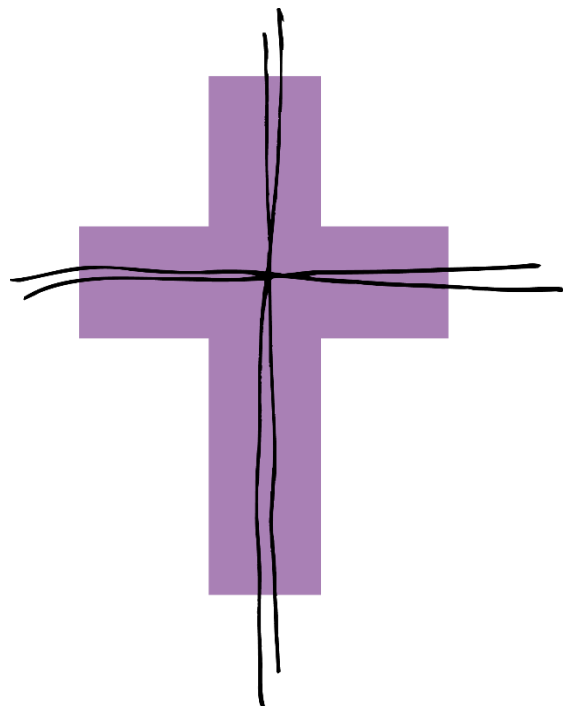
Ja, han är sannerligen uppstånden!

Må Gud ta hand om er och bevara er i kärlek!

Med vänliga hälsningar,

Olaf Traulsen

Kyrkoherde i Kils pastorat

Fira påskan digitalt eller i kyrkan

Måndag 6 april

18.00 Passionsandakt i Närhetens kyrka.
Per Anders Grumer, Gitarr. Tobias Hvittensten.

Tisdag 7 april

18.00 Passionsandakt i Närhetens kyrka.
Elisabeth Johansson, flöjt. Ann-Sofie Hylander.

Onsdag 8 april

18.00 Passionsandakt i Närhetens kyrka.
Ann-Christine Johansson, orgel. Gunilla Sjöö.

Skärtorsdag 9 april

18.00 Skärtorsdagsgudstjänst i Stora Kils kyrka.
Olaf Traulsen.
19.00 Andakt med ljuständning i Frykeruds kyrka.
19.00 Andakt med ljuständning i Boda kyrka.

Långfredag 10 april

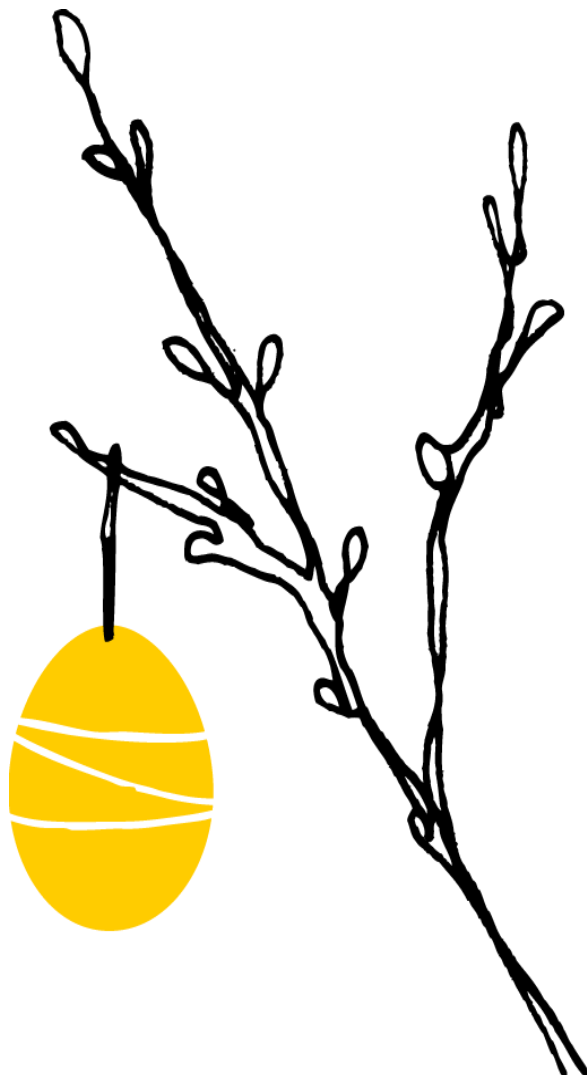
11.00 Långfredagsgudstjänst i Stora Kils kyrka.
Tobias Hvittensten.
11.00 Andakt med ljuständning i Boda kyrka.

Påskdagen 12 april

11.00 Påskgudstjänst i Stora Kils kyrka.
Olaf Traulsen.
11.00 Andakt med ljuständning i Boda kyrka.
11.00 Andakt med ljuständning i Frykeruds kyrka.

Annandagpåsk 13 april

17.0 Andakt med ljuständning i Närhetens kyrka.

Gudstjänsterna sänds live på vår Facebook-sida, *Svenska kyrkan i Kil*. Andakterna äger rum i respektive kyrka som är då öppen i ca 1 timme för ljuständning.

Du kan också följa gudstjänsterna på SVT eller gudstjänsten i Karlstads domkyrka där biskop Sören predikar på påskdagen via www.svenskakyrkan.se/karlstad eller via glimt-tv.

Fira påsk hemma

För många är det en stor sorg att inte kunna fira påsk i kyrkan. Men vi firar påsk för dig med! Och du kan vara med där hemma. I det här brevet finner du påskens bibeltexter hämtade ur Bibel 2000 och bilder från vårt påskbord som står på Kyrkans gård i fönstret mot Långgatan. Det finns andaktstexter som är skrivna av oss präster i Kils pastorat och en bön skriven av biskop Sören.

En möjlig ordning kan vara:

Lyssna på kyrkklockorna (eller tänk på det vid något annat tillfälle).

Tänd ett ljus.

Läs dagens evangelietext.

Läs betraktelsen.

Be biskop Sörens bön:

*Gud,
I denna oroliga tid kommer vi till dig i bön.
Vi ber för regering, riksdag och myndigheter.
Vi ber speciellt för dem som arbetar inom
hälso-och sjukvård.
Vi ber för dem som drabbats av sjukdom och
arbetslöshet.
Om detta ber vi, i Jesu namn
Amen.*

Be välsignelsen:

*Må Faderns omsorg,
Sonens kärlek
och den heliga Andens tillgivenhet
omsluta oss under dagens timmar,
när natten kommer
och när uppståndelsens morgon gryr.
Amen.*

Du kan även lyssna på musik...

En sak är ju säkert: Det blir påsk i alla fall!

Bodla kyrka

Frykeruds kyrka

Närhetens kyrka

Stora Kils kyrka

Skärtorsdag

Evangelium Matt 26:17-30

¹⁷Första dagen av det osyrade brödets högtid kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: "Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?" ¹⁸Han svarade: "Gå in till staden och hälsa den och den att er mästare säger: Min stund är nära. Jag vill hålla påskmåltid hos dig med mina lärjungar." ¹⁹Lärjungarna gjorde som Jesus hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

²⁰På kvällen lade han sig till bords med de tolv. ²¹Medan de åt sade han: "Sannerligen, en av er skall förråda mig." ²²De blev mycket bedrövade och började fråga honom, en efter en: "Det är väl inte jag, herre?" ²³Han svarade: "Den som doppade handen i skålen tillsammans med mig, han skall förråda mig." ²⁴Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född." ²⁵Judas, som skulle förråda honom, sade: "Det är väl inte jag, rabbi?" Jesus svarade: "Du har själv sagt det."

²⁶Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: "Tag och ät, detta är min kropp." ²⁷Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: "Drick av den alla. ²⁸Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. ²⁹Jag säger er: nu kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet med er i min faders rike."

³⁰När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget.

Betraktelse (Ann-Sofie Hylander)

Det är skärtorsdagskväll och vi förbereder oss för påskan. Med Jesu död på korset och uppståndelsen. Den stora försoningen mellan människa och Gud. Det är det som vi siktar på och det är dit vi är på väg. Men vägen dit, är smärtsam.

Jag har aldrig riktigt förstått varför försoningen måste vara så våldsam. Är det verkligen så att Gud kräver straff och våld för att få till den här försoningen? Tittar vi i kyrkohistorien ser vi detta igen och igen och igen. Hur Jesus offrades, led och pinades, för att vi ska få leva. Varför var det nödvändigt och hur kan detta vara Guds vilja? Kunde Gud inte hitta någon annan väg till försoning?

Jag får inte ihop det. På annat sätt än att det faktiskt inte var Guds vilja. Jag tror inte att Gud vare sig behöver eller kan använda våld. Våldet har inget egenvärde och våld går inte att förena med Gud. För Gud är kärlek. Kärlek och våld går aldrig att förena.

Det våldsamma i Jesu död handlar därför inte om Gud. Det handlar om människans rädsla för det okända, om missunnsamhet och om egoism. Det var människan som gjorde det våldsamt. Inte Gud.

Guds försoning handlar om kärlek och nåd. Inget annat.

Men grymt och våldsamt blev det. Att bli dömd utan rimlig rättegång, att bli sviken av sina närmaste, tortyren, smärtan och uppgivenheten. Därför måste vi förhålla oss till det svåra. Vi förbereder oss allt vi kan för att kunna ta in det som ligger framför oss. För vi läser ju historien i backspegeln. Vi vet ju redan hur morgondagen kommer att sluta. Och det är i kväll som det börjar.

Det börjar i sällskapet av sina bästa vänner. Med den delade måltiden, samtalen, skratten och gemenskapen. Här har vi kanske en bättre bild av försoningen än det våldsamma korset. Nämligen Jesus som böjer sig ner och tvättar lärjungarnas fötter. Jesus, som trots att han kände till Judas plan, gav honom förlåtelsens bågare. Jesus som försvarar och hjälper soldaten från en ilsken och aggressiv Petrus.

Med blicken på skärtorsdagens Jesus och försoning, står vi ut, också med långfredagens Jesus och försoning.

Långfredag

Evangelium Matt 27:32-56

³²På vägen ut träffade de på en man från Kyrene vid namn Simon, och honom tvingade de att bära hans kors. ³³När de kom till ett ställe som kallas Golgota, vilket betyder Skallen, ³⁴gav de honom vin att dricka, blandat med galla. Han smakade på det men ville inte dricka. ³⁵När de hade korsfäst honom delade de upp hans kläder genom att kasta lott om dem, ³⁶och sedan slog de sig ner där och vaktade honom. ³⁷Ovanför hans huvud hade de satt upp anklagelsen mot honom som löd: Detta är Jesus, judarnas konung.

³⁸Samtidigt med honom korsfästes två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom. ³⁹De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet ⁴⁰och sade: "Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar – hjälp dig själv nu, om du är Guds son, och stig ner från korset." ⁴¹Översteprästerna, de skriftlärdarna och de äldste gjorde också narr av honom och sade: ⁴²"Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels kung, nu får han stiga ner från korset, så skall vi tro på honom." ⁴³*Han har satt sin lit till Gud. Nu får Gud rädda honom, om han bryr sig om honom.* Han har ju sagt att han är Guds son." ⁴⁴På samma sätt blev han skymfad av rövarna som var korsfästa tillsammans med honom.

⁴⁵Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden, och det varade till nionde timmen. ⁴⁶Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: "Eli, Eli, lema sabachtani?" (vilket betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?). ⁴⁷Några som stod där hörde det och sade: "Han ropar på Elia." ⁴⁸En av dem sprang genast bort och tog en svamp, fyllde den med surt vin och satte den på en käpp för att ge honom att dricka. ⁴⁹Då sade de andra: "Låt oss se om Elia kommer och hjälper honom." ⁵⁰Men Jesus ropade än en gång med hög röst och gav upp andan. [...]

⁵⁵Där var också många kvinnor som stod längre bort och såg på. De hade följt med Jesus från Galileen för att tjäna honom, ⁵⁶och bland dem var Maria från Magdala och Maria som var Jakobs och Josefs mor och modern till Sebedaios söner.

Betraktelse (Tobias Hvittensten)

Idag är en sorgens dag, våra kyrkors altare är kala och bibeltexterna vittnar om en grym period i Jesus liv. Det är den absoluta tiden som Jesus talat om, tiden då han måste lämna alla sina lärjungar för att fullborda det han föddes för. Ensam måste han vandra lidandets väg, likt ett lamm som vandrar sakta rakt mot vargylan. Förnedrad och förnekad bär Jesus tvärbjälken på sina axlar. Hela mänsklighetens synd vilar på axlarna när han stapplar fram mot platsen Golgota, där han skall hängas upp på korset. Idag är dagen då vår Herre, Jesus Kristus, frivilligt offerar sig för att alla vi andra ska få gåvan av evigt liv.

Jag är inte så gammal att jag upplevt tristessen av långfredagen, då när denna dag var en sorgens dag för hela samhället. Då, när affärerna var stängda och radion

spelade stilla, sorglig musik. Det var en dag vi skulle minnas Jesus lidande och vara tacksamma för hans självuppooffring. Idag är det annorlunda, affärerna håller öppet som vanligt, restauranger serverar alkohol och Tv-tablån avviker inte från sitt sedvanliga innehåll. Långfredagen är som synes vilken annan dag som helst.

Men ändå är inte allt som vanligt, vi genomgår just nu en kris i samhället och vi är alla påverkade. Vi kan alla smittas av Covid-19 viruset, ingen är undantagen, alla är vi i riskzonen. Det blir en påminnelse om att oavsett vilken samhällsgrupp eller etnicitet vi tillhör så är vi alla människor, av kött och blod, med tankar, önskningar och framtidshopp. Alla vi människor är sårbara inför viruset och när vi behöver varandra som mest, när vi vill vara de sjuka och svaga nära, det är då vi måste hålla oss på avstånd. Vi får inte finnas nära våra kära i stunden de kanske behöver oss som mest.

Jesus upplevde ensamheten på korset. Alla de som hade varit nära Jesus var borta under tiden han förhördes och pryglades. Inga av hans lärjungar fanns där när han utmattad av misshandeln inte orkade bara tvärbjälken upp till Golgata. De som vandrat med Jesus och hört honom predika, alla de som sett allt gott han gjort för människorna kunde inte finnas där för honom, när han behövde dem som mest. Ensam fick Jesus utstå den största prövningen av alla. Men det fanns en lite skara följare som vågade sig till avrättningsplatsen, som trots att de själva riskerade att fängslas övervann fruktan för sina liv och stod där med Jesus. De kunde inget göra för att förhindra det som var förutbestämt, men de stod där och delade Jesus smärta och plåga.

För alla som idag sitter isolerade kan det kännas väldigt ensamt. Även om vi bor i höghus med grannar, och med bara en vägg som skiljer oss åt. Så kan ensamheten kännas påträngande och tung. Saknaden av mänsklig kontakt kan vara nog så tung trots dagens teknik. Men vi är aldrig riktigt ensamma såvida vi inte önskar det. Gud finns runt omkring oss. Gud delar vår ensamhet och känner vår oro.

Men det är för oss alla Jesus kämpande bar korset mot Golgata, det för oss alla han frivilligt lät sig förnedras och avrättas. Jesus önskan var att vi alla skulle vara enade som ett folk, en enhet under Gud. Jesus fick möta långfredagens alla prövningar ensam och kärleken till mänskligheten gjorde att istället för att möta allt förakt med hat, mötte Jesus det med kärlek och bad Gud att förlåta dem "Fader förlåt dem, de vet inte vad de gör" Luk. 23:34.

Så trots den pågående samhällskris vi nu befinner oss i är vi aldrig ensamma, för Gud vill möta oss och hålla oss sällskap, Gud lämnade inte Jesus när han led på korset, Gud lämnade inte de första kristna när de jagades och avrättades. Och Gud lämnar oss inte när vi ligger sjuka och oroliga i sängen eller på sjukhuset. För som människa upplevde Jesus allt det vi kan uppleva och med den insikten blev Gud oss närmare än aldrig förr.

Så även om det är en dag i sorg, en dag då plågor och död står i fokus så finns det en anledning, ett hopp och en välsignelse i allt. Gud finns oss nära, närmre än vad vi kanske tror och trösten finns där bara vi öppnar upp oss för den. Gud söker oss varje dag och korset som idag bär vår Herre Jesus Kristus är imorgon tomt och redo att klart lysa vår väg, tillsammans med Jesus.

Påskdagen

Evangelium Matt 28:1-20

¹Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. ²Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. ³Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. ⁴Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. ⁵Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. ⁶Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. ⁷Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." ⁸De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. ⁹Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. ¹⁰Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."

¹¹Medan de var på väg kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för översteprästerna om allt som hade hänt. ¹²Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: ¹³"Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. ¹⁴Om ståthållaren får höra detta skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroa er." ¹⁵Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

¹⁶De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. ¹⁷När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. ¹⁸Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. ¹⁹Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn ²⁰och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Betraktelse (Gunilla Sjöö)

Vilken underlig vår! Vi har fått lära oss ett nytt uttryck: social distansering. När vi längtar efter gemenskap efter den långa vintern. Vi har kanske sett fram emot dopet, konfirmationen eller bröllopet som skulle äga rum i släkten? Vi har sett fram emot att träffa vännerna och grannarna över en kopp kaffe i trädgården. Nu ska vi undvika allt detta... vi ska hålla fysisk distans till varandra.

Det känns lite som att vara instängd i en mörk grotta. Ja, som att det är vi, och inte Jesus som är i mörkret bakom den stora stenen i klippgraven. Utanför skiner solen. Utanför grottan, det är där livet pågår – inte här inne i isoleringen.

Ibland kan det vara skönt att vara ensam. Men nu är det en påtvingad isolering, på grund av ett yttre, osynligt hot, ett virus. Den ensamheten och isoleringen är inte alls behaglig. Vi oroas över anhöriga och vänner som vi inte får träffa. Måtte de klara sig från smittan. Vi oroas över samhällsekonomin, och över de ungas framtid. När ska det vara över? När får vi gå ut igen? När får vi träffas igen? Vi längtar ut!

I påskdagens evangelium står det om kvinnorna som kom för att se graven. De fick höra: "Var inte rädda!" Först av ängeln som visade den tomma graven, sedan av den uppståndne Jesus själv: "Var inte rädda." Det oväntade hade skett. De hade själva sett honom dö på korset. Nu hade han stått upp från de döda. Inte så konstigt om kvinnorna var rädda.

Den här våren är det många som är oroliga och rädda. Kanske är även du orolig, för din egen hälsa, eller närståendes.

På påskdagen firar vi livet som segrar över döden. Det gör vi även den här påskdagen 2020. Även om det just nu är dystert och ensamt, även om vi är oroliga och rädda. Även om det verkar dröja innan vi kan träffas igen. Även om vi upplever att det är vi som är inne i den mörka grottan, och inte Jesus, så kan vi lita på att han är med oss, just där vi är. Även om vi inte lägger märke till det, så är han med oss, i vår oro och vår ängslan, i vår ensamhet och isolering.

"Var inte rädda", sa Jesus, " jag är med er alla dagar till tidens slut."

Vad vill du säga till den uppståndne Jesus?

Glad påsk!

Annandagen

Evangelium Luk 24:13-35

¹³Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. ¹⁴De talade med varandra om allt det som hade hänt. ¹⁵Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem. ¹⁶Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. ¹⁷Han frågade: "Vad är det ni går här och talar med varandra om?" De stannade och såg sorgsna ut, ¹⁸och den ene, som hette Kleopas, svarade: "Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar." – ¹⁹"Vad har hänt?" frågade han. De svarade: "Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. ²⁰Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, ²¹medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, ²²och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse ²³men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. ²⁴Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte." ²⁵Då sade han: "Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? ²⁶Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?" ²⁷Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

²⁸De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, ²⁹men de höll kvar honom och sade: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut." Då följde han med in och stannade hos dem. ³⁰När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. ³¹Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. ³²Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

³³De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, ³⁴och dessa sade: "Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon." ³⁵Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

Betraktelse (Olaf Traulsen)

Två vänner är ute på en vandring – nej – närmare bestämd två vänner är på flykt från Jerusalem. Det hade blivit farligt för Jesus vänner i Jerusalem och de två ville komma därifrån. På vägen träffar de en främmande människa. Vågar de berätta vad som har hänt? Kan detta vara en spion?

Nej, denna människa utstrålar något så att de vågar berätta vad som hände i Jerusalem.

De berättade om det tunga som hade hänt. De berättade om allt de hade upplevt och sett. De hade sett hur Jesus led, hur han skrek och grät och hur han dog. De var med när han lades in i graven. Död. Slut.

En sten rullades framför graven. Hård och tung och omöjligt att flytta.

Lika tung som stenen kändes det för lärjungarna på vägen till Emmaus. Deras hopp, deras förväntningar, deras kärlek – allt hade dött tillsammans med Jesus.

Deras hjärtan kändes som en stenöken – bara stenar och döda kvistar. Liksom öknen som deras vandring gick igenom nu. På denna väg blev det ännu tydligare hur mycket de saknade Jesus.

Men vandringen med främlingen var också en väg fylld av minnen. Ord som Jesus hade sagt, människor som han hade mött, saker som han hade gjort kom fram i lärjungarnas minnen. De pratade med varandra om det, de delade minnen med varandra:

De påminde varandra hur kvinnorna hade gått till graven. Hur det såg ut när dem kom fram till graven. Den stora stenen framför graven hade flyttats undan. Istället träffade de på en ängel som berättade för dem: "Han lever! Jesus lever!"

Stenöknen i kvinnornas hjärtan fylldes med liv. Liksom regnet låter öknen grönska kom hoppet tillbaka till kvinnorna.

Lärjungarna längtade efter detta hopp. Efter livets under. Efter påskens under.

Stenar ligger också på våra livsvägar, murar håller oss ifrån varandra och rädslans stenar ligger runt omkring oss. Själens lösa stenar kan vi inte plocka undan själva. Men Jesus kunde det. Han rev murarna mellan människorna. Han tillät inga stenar som riktade sig mot livet. Han gjorde stenar till bröd. Livgivande bröd.

Brödet är en bild för liv. Det står för allting som vi behöver för att leva. Därför betyder brödet som Jesus delar med sina lärjungar mycket mer. Näring för kropp och själ. Det står för de kristnas gemenskap och för gemenskap med Gud.

Brödet är det livgivande hoppet som står mot de livsfientliga stenarna.

Ändå finns brödet inte utan stenar. Kornet behöver malas med stenar. Innan kornet dör bland stenarna kan det inte bli till livgivande bröd.

Jesus dog för oss. Han blev det livgivande brödet för oss. Bara han kunde ta bort den tunga stenen framför graven och genom detta visa vägen till hoppet och livet för oss.

I våra liv finns stenar av olika slag. De kommer alltid att finnas. Men i påskens ljus blir de till bröd i kärlek och hopp. Genom sten och bröd blir det påsk.

Idag, i morgon och varje dag. I detta hopp får vi leva! Amen.

Din kyrka...

...finns kvar och det kommer en tid efter corona!

Brukar du pyssla, måla, virka, sticka, sy, snickra, tälja eller göra något annat? Var med och gestalta din kyrka eller hur du upplever din situation under corona-tiden!

Lämna ditt konstverk sedan till pastorsexpeditionen så att vi kan ha en utställning med dessa alster under Kil hela veckan! Och självklart ska den bästa gestaltningen vinna ett pris!

Kontakt

Pastorsexpeditionen 0554-68 80 80

Öppettider:

måndag, tisdag, onsdag, fredag 10.00-12.00
tisdag, torsdag 13.30-15.00

Avvikande öppettider:

Skärtorsdagen 10.00-12.00
Långfredagen stängt
Annandagpåsk stängt

Du kan beställa kondoleanser via telefon.

Hemsida

www.svenskakyrkan.se/kil

Facebook

www.facebook.se/svenskakyrkanikil

Präster och diakoner

Kyrkoherde Olaf Traulsen, 0554-688082, olaf.traulsen@svenskakyrkan.se

Präst Ann-Sofie Hylander, 0554-688036, ann-sofie.hylander@svenskakyrkan.se

Präst Gunilla Sjöo, 0554-688094, gunilla.sjoo@svenskakyrkan.se

Diakon Kaarina Danskain, 0554-688086, kaarina.danskain@svenskakyrkan.se

Diakoniassistent Märít Arpi, 0554-688090, marit.arpi@svenskakyrkan.se

